

Resumé

I 1990'erne opstod en hidtil uset forhandlingsarena for indianske minoriteter (og majoriteter) i en række latinamerikanske lande, hvis nationale forfatninger blev omdannet til at indbefatte multikulturelle tankesæt, hvorved politiske initiativer med udspring i multikulturalisme kom i højsædet.

For at tage temperaturen på denne politiske arena undersøger indeværende afhandling ét udtryk for den stigende latinamerikanske politiske multikulturalisme; turismeprogrammet Pueblos Mágicos (Magiske Byer), der blev lanceret af Mexicos regering i 2001. Gennem fokus på deltagerbyen Cuetzalan (Puebla) – en mestizoby og hovedsæde i en kommune, hvor majoritetsborgerne er nahuaer – og ved at analysere politiske dokumenter, pressemeddelelser, nyhedsartikler, institutionel interaktion, offentlige rum og ritualer, tekster fra turistmagasiner, feltnoter og interview styrer analysen ind på de identitets- og magtkonfigurationer, der produceres af og i relation til programmet.

Ved at kombinere nyere læsninger af den Foucault- inspirerede magt- og styringsanalytik (governmentality) med sociologen Erving Goffmans ideer om fortolkningsrammer viser afhandlingen, hvordan Pueblos Mágicos-programmet styrer og organiserer det politiske og sociale liv i Cuetzalan gennem en translokal styring af fortolkningsrammer, som introducerer institutionelle konventioner i det sociale felt og byrummet. Afhandlingen fremhæver derved modsætningsfyldte og kontraintuitive syn på politisk multikulturalisme i moderne Mexico (2001 til 2014).

Mens Pueblos Mágicos- programmet udtrykker en efterstræbelse om at frigøre og reducere social ulighed gennem myndiggørelsesstrategier baseret på ideen om det nære lokalsamfund, bidrager programmet – som en majoritetsdefineret aktivitet og social teknologi – til at fastholde og forstærke eksisterende inddelinger, hierarkier og asymmetriske magtrelationer mellem majoritetssamfundet og indianske minoriteter. Afhandlingen viser således, at der i Mexico ikke er sket en politisk eller social omlægning i kølvandet på det multikulturelle fremstød, men snarere en genskabelse af det politiske felt.

En væsentlig omdirigering af feltet benævnes i afhandlingen som multikulturisme; en styringsstrategi, der søger at styre den nye politiske forhandlingsarena ved at udbyde et multikulturelt nationalt selvbillede, der foranlediger nye nationskonfigurerede tilhørs- og deltagelsesformer i Mexico uden at konfrontere strukturelle asymmetrier. Derved bryder multikulturisme frem som en statsponsoreret drivjagt efter indiansk kulturarv, der ikke åbenlyst placerer indianske borgere i den myndiggjorte og indbringende ende af de socioøkonomiske relationer.